
◆ Takt & Tone ◆

La oss synge! 2

Innhold

Sanger fra England, Skottland og Irland:	s. 3
Sanger fra de store pop-komponistene:	s. 8
Revy- og arbeidssanger:	s. 12
Fra fjern og nær:	s. 15
Sanger av Alf Prøysen:	s. 18
Sanger fra Torbjørn Egner:	s. 21
Nye norske viser:	s. 24
Fædrelandssanger:	s. 29

Et utvalg sanger samlet av Sigurd O. Dancke. Kun til bruk på Fløysbonn skole.

Sanger fra England, Skottland og Irland.

Cockles and Mussels (D)

(Traditional)

In Dublin's fair city,
where the girls are so pretty,
I first set my eyes on sweet Molly Malone;
As she wheel'd her wheelbarrow
Through streets broad and narrow,
Crying, cockles and mussels! Alive, alive oh!

Alive, alive oh! Alive, alive oh!
Crying, cockles and mussels! Alive, alive oh!

She was a fish-monger,
but sure 'twas no wonder,
For so were her father and mother before;
And they each wheel'd their barrow
Through streets broad and narrow,
Crying cockles and mussels! Alive, alive oh!

Alive, alive oh! Alive, alive oh!
Crying, cockles and mussels! Alive, alive oh!

She died of a fever,
and no one could save her,
And that was the end of sweet Molly Malone;
But her ghost wheels her barrow,
Through streets broad and narrow,
Crying, cockles and mussels! Alive, alive oh!

Alive, alive oh! Alive, alive oh!.....

Ferry 'Cross The Mersey (G)

Tekst og melodi: Gerald Marsden

Life goes day after day.
Hearts torn in every way.
So Ferry 'cross the Mersey
'cos this land's the place I love
and here I'll stay.

People they rush ev'rywhere,
Each with their own secret care.
So Ferry 'cross the Mersey
And always take me there
The place I love.

People around ev'ry corner
They seem to smile and say:
We don't care what your name is boy,
We'll never turn you away.

So I continue to say:
Here I will stay.
So Ferry 'cross the Mersey
'cos this land's the place I love
and here I'll stay,
and here I'll stay,
here I'll stay.

Auld Lang Syne (C)

Tekst: R. Burns, melodi: Skotsk trad.

Should all acquaintance be forgot
and never brought to mind?
Should all acquaintance be forgot
and auld lang syne?

For auld lang syne, my dear,
for auld lang syne.
We'll take a cup of kindness yet,
for auld lang syne.

And surely ye'll be your print stoup,
and surely I'll be mine
We'll take a cup of kindness yet,
for auld lang syne.

We twa ha'e run about the braes
And pu'd the gowans fine;
But we've wandered mony a weary fit
Sin' auld lang syne!

We twa ha'e paddled in the burn
from morning sun till dine;
But seas between us braid ha'e roar'd
sin' auld lang syne!

And here's a hand, my trusty friend,
and gie's a hand o'thine!
We'll take a richt guid willie-waught
for auld lang syne.

She'll Be Coming Round the Mountain

(F) (Traditional)

%She'll be coming around the mountain
when she comes%
%She'll be coming around the mountain,%
She'll be coming around the mountain when she
comes.

%She'll be driving six white horses
when she comes,%
%She'll be driving six white horses,%
She'll be driving six white horses when she
comes.

%And we'll all go out and meet her
when she comes,%
%And we'll all go out and meet her,%
And we'll all go out and meet her when she
comes.

%And we'll all have chicken dumplin's
when she comes,%
%And we'll all have chicken dumplin's,%
And we'll all have chicken dumplin's when she
comes.

There's whiskey in the jar-o. (G)

(Thin Lizzy)

As I was goin' over, the Cork and Kerry moun-
tains. I saw Captain Farrell and his money he
was countin'. I first produced my pistol, and then
produced my rapier. I said stand o'er and deliver
or the devil he may take ya.

Musha ring dum a do dum a da.
Whack for my daddy-o,
Whack for my daddy-o.
There's whiskey in the jar-o.

I took all of his money, and it was a pretty penny.
I took all of his money and I brought it home to
Molly. She swore that she'd love me, never
would she leave me.
But the devil take that woman for you know she
tricked me easy.

Musha ring dum a do dum a da.
Whack for my daddy-o,
Whack for my daddy-o.
There's whiskey in the jar-o.

Being drunk and weary I went to Molly's
chamber. Takin' my money with me and I ne-
ver knew the danger.
For about six or maybe seven in walked Cap-
tain Farrell. I jumped up, fired off my pistols
and I shot him with both barrels.

Musha ring dum a do dum a da.
Whack for my daddy-o,
Whack for my daddy-o.
There's whiskey in the jar-o.

Now some men like the fishin' and some men
like the fowlin', And some men like ta hear a
cannon ball a roarin'. Me? I like sleepin' spe-
cially in my Molly's chamber.
But here I am in prison, here I am with a ball
and chain, yeah.

Musha ring dum a do dum a da.
Whack for my daddy-o,
Whack for my daddy-o.
There's whiskey in the jar-o.

Glory, Glory, Hallelujah! (G)

(Traditional)

John Brown's body lies a-mouldering
in the grave, (*3)
But his soul goes marching on.

Refr.
Glory, glory, hallelujah!
Glory, glory, hallelujah!
Glory, glory, hallelujah!
And his soul goes marching in.

He's gone to be a soldier in the
army of the Lord, (*3)
But his soul goes marching on. *Refr.*

The stars of Heaven, they are
looking kindly down, (*3)
On the soul of old John Brown. *Refr.*

Billy Boy (C)

(Traditional)

Oh where have you been, Billy Boy, Billy Boy,
 Oh where have you been, charming Billy?
 I have been to seek a wife,
 she's the joy of my life,
 She's a young thing and cannot leave her mother.

Did she ask you to come in, Billy Boy, Billy Boy,
 Did she ask you to come in, charming Billy?
 Yes, she asked me to come in,
 there's a dimple in her chin,
 She's a young thing and cannot leave her
 mother.

Can she bake a cherry pie, Billy Boy, Billy Boy,
 Can she bake a cherry pie, charming Billy?
 She can bake a cherry pie,
 quick as you can wink an eye,
 She's a young thing and cannot leave her
 mother.

Can she make a feather bed, Billy Boy, Billy
 Boy,
 Can she make a feather bed, charming Billy?
 She can make a feather bed,
 while a-standing on her head,
 She's a young thing and cannot leave her mother.

How tall is she, Billy Boy, Billy Boy,
 How tall is she, charming Billy?
 She is tall as any pine,
 and as straight as pumpkin vine,
 She's a young thing and cannot leave her
 mother.

How old is she, Billy Boy, Billy Boy,
 How old is she, charming Billy?
 She is sixty times eleven,
 twenty-eight and forty-seven,
 She's a young thing and cannot leave her mother

This Land is Your Land (D)

(Woody Guthrie)

This land is your land, this land is my land,
 From California to the New York Island,
 From the redwood forest
 to the gulfstream waters,
 This land was made for you and me.

As I went walking that ribbon of highway
 I saw above me that endless skyway,
 I saw bellow me that golden valley,
 This land was made for you and me.

This land is your land, this land is my land,
 From California to the New York Island,
 From the redwood forest
 to the gulfstream waters,
 This land was made for you and me.

I roamed and rambled,
 and I followed my footsteps,
 To the sparkling sands of her diamond deserts,
 All around me, a voice was sounding,
 This land was made for you and me.

This land is your land, this land is my land,
 From California to the New York Island,
 From the redwood forest t
 to the gulfstream waters,
 This land was made for you and me.

When the sun come shining, then I was
 trolling,
 And the wheat fields waving,
 and the dust clouds rolling,
 A voice was chanting as the fog was lifting,
 This land was made for you and me.

This land is your land, this land is my land,
 From California to the New York Island,
 From the redwood forest
 to the gulfstream waters,
 This land was made for you and me.

Loch Lomond (C)

By yon bonnie banks and by yon bonnie braes,
 where the sun shines bright on Loch Lomond.
 Where me and my true love we ever went to go
 on the bonnie, bonnie banks o' Loch Lomond.
 Oh, ye'll take the high road, an I'll take the low
 road, and I'll be in Scotland before ye, but me and
 my true love will never meet again, on the bonnie,
 bonnie banks o' Loch Lomond.

I mind when we parted in yon shady glen, on the
 steep, steep side o' Ben Lomond. Where in purple
 hue, the Highland hills we view, and the moon
 looks out from the gloamin'.

Oh, ye'll take the high road, an I'll take the low
 road, and I'll be in Scotland before ye, but me and
 my true love will never meet again, on the bonnie,
 bonnie banks o' Loch Lomond.

Polly-wolly-doodle (C)

Oh, I went down south for to see my Sal, sing
 Polly-wolly-doodle all the day.

My Sally am a spunky girl, sing Polly-wolly-
 doodle all the day.

Fare thee well, farewell, fare thee well my fairy
 fay, for I'm goin' to Lousianna for to see my
 Susanna sing Polly-wolly-doodle all the day.

Oh, my sal she am a maiden fair, sing polly-
 wolly-doodle all the day.

With laughing eyes and curly hair, sing polly-
 wolly-doodle all the day.

Fare thee well, farewell, fare thee well my fairy
 fay, for I'm goin' to Lousianna for to see my
 Susanna sing Polly-wolly-doodle all the day.

Drink to me only (C)

Drink to me only with thine eyes and I will pledge
 with me. Or leave a kiss within the cup, and I'll
 not ask for wine. The thirst that from the soul
 don't rise, don't ask a drink devine. But might I of
 Jove's nectar sip I wouldn't change for thine.

What shall we do... (Dm)

What shall we do with a drunken sailor,
 What shall we do with a drunken sailor,
 What shall we do with a drunken sailor,
 Earl-aye in the morning?

Chorus:

Way hay and up she rises
 Patent blocks o' different sizes,
 Way hay and up she rises
 Earl-aye in the morning

1. Sling him in the long boat till he's sober,
2. Keep him there and make 'im bale 'er.
3. Pull out the plug and wet him all over,
4. Take 'im and shake 'im, try an' wake 'im.
5. Trice him up in a runnin' bowline.
6. Give 'im a taste of the bosun's rope-end.
7. Give 'im a dose of salt and water.
8. Put him in the guard room till he's sober.
9. Put him in bed with the captain's daughter.
10. That's what we'll do with the drunken sai-
 lor.

Clementine (D)

In a cavern, by a canyon excavating for a mine,
 dwelt a miner, fortyminer, and his daughter
 Clementine.

Chorus: Oh, my darling, oh, my darling,
 oh my darling Clementine. you are lost and
 gone for ever, dreadful sorry Clementine.

Light she was and like a fairy, and her shoes
 where number nine. Herring boxes without top-
 ses, Sandals where for Clementine

Chorus:

Drove she ducklings to the water, every mor-
 ning just at nine. Struck her foot against a
 splinter, fell into the foaming brine.

Chorus:

Rosy lips above the water, blowing bubbles
 mighty fine. But alas, i was no swimmer, so I
 lost my Clementine.

Chorus:

It Never Rains in Southern California

(F) A. Hammond, M. Hazlewood

Got on board a westbound 747,
 didn't think before deciding what to do.
 All that talk of oppertunities,
 TV-breaks and movies,
 Rang through, sure rang through.

Refr.

Seems it never rains in southern California,
 Seems I've often heard that kind of talk before.
 It never rains in California, but girl don't they
 warn'ya, It pours, man it pours.

Out of work, I'm out of my head,
 Out of self-respect, I'm out of breath,
 I'm underdogged, I'm underfed.
 I wanna go home.
 It never rains in California, but girl don't they
 warn'ya, It pours, man it pours.

Will you tell the folks back home I nearly made
 it,
 Had offers but don't know which one to take.
 Please don't tell them how you found me,
 Don't tell them how you founge me.
 Give, me a break, give me a break

Refr.

Seems it never rains in southern California.....

Bring back my Bonnie (F)

Skottsk folketone.

My Bonnie is over the ocean, my Bonnie is over
 the sea. My Bonnie is over the ocean, oh bring
 back my Bonnie to me.

Chorus: Bring back, bring back, oh bring back
 my Bonnie to me, to me. : Bring back, bring
 back, oh bring back my Bonnie to me.

Last night as I lay on my pillow, last night as I lay on
 my bed. Last night as I lay on my pillow, I dreamed
 that my Bonnie was dead.

Chorus: Bring back, bring back, oh bring back my
 Bonnie to me, to me. : Bring back, bring back, oh
 bring back my Bonnie to me.

Jamaica Farewell (C)

Down the way where the lights are gay,
 And the sun shines daily on the mountain top;
 I took a trip on a sailing ship,
 And when I reached Jamaica I made a stop.

Chorus:

But I'm sad to say I'm on my way,
 Won't be back for many a day;
 My heart is down, my head is turning around,
 I had to leave a little girl in Kingston town.

Chorus:

Sounds of laughter everywhere,
 And the dancing girls swaying to and fro;
 I must declare my heart is there,
 Though I've been from Maine to Mexico.

Chorus:

Down at the market you can hear,
 Ladies cry out while on their heads they bear;
 Sake, rice, the fish are nice,
 And the rum is fine any time of the year

Chorus:

Sanger fra de store popkomponister.

Knockin' on Heavens Door (F)

Tekst og melodi: Bob Dylan

Mama take this badge off me.
I can't use it anymore.
It's getting dark, too dark to see.
I feel like I'm knocking on heavens door.

Knock, knock, knockin' on heavens door.
Knock, knock, knockin' on heavens door.
Knock, knock, knockin' on heavens door.
Knock, knock, knockin' on heavens door.

Mama put my guns in the ground.
I can't shoot them anymore.
That long black cloud is coming down.
I feel like I', knocking on heavens door.

Knock, knock, knockin' on heavens door.
Knock, knock, knockin' on heavens door.
Knock, knock, knockin' on heavens door.
Knock, knock, knockin' on heavens door.

Tears in heaven (D)

(Eric Clapton)

Would you know my name
if I saw you in heaven?
Would it be the same if I saw you in heaven?
I must be strong and carry on
'cause I know I don't belong here in heaven.

Would you hold my hand if I saw you in heaven?
Would you help me stand if I saw you in heaven?
I'll find my way through night and day
'cause I know I don't belong here in heaven.

Time will bring you down time can bend your
knees,
Time can break your heart, have you begging
please, begging please.

Would you know my name
if I saw you in heaven?
Would it be the same if I saw you in heaven?
Beyond the door there's peace I'm sure,
And I know there'll be no more tears in
heaven.

Harvest (C) (Neil Young)

Did I see you down in a young girls town
With your mother in so much pain?
I was almost there at the top of the stairs
With her screamin' in the rain.
Did she wake you up to tell you that -
it was only a change of plan?
Dream up, dream up,
Let me fill your cup
With the promise of a man.

Did I see you walking with the boys,
Though it was not hand in hand?
And was some black face in a lonely place
When you could understand?
Did she wake you up to tell you that -
it was only a change of plan?
Dream up, dream up,
Let me fill your cup
With the promise of a man.

Will I see you give more than I can take?
Will I only Harvest some?
As the days fly past will we loose our grap
or fuse it in the sun?
Did she wake you up to tell you that -
it was only a change of plan?
Dream up, dream up,
Let me fill your cup
With the promise of a man.

Imagine (G)*(John Lennon)*

Imagine there's no heaven, it's easy if you try.
 No hell below us,
 above us only sky.
 Imagine all the people, living for today...
 Imagine there's no countries, it isn't hard to do.
 Nothing to kill or die for, and no religion too.
 Imagine all the people, living life in peace, you-u..
 You may say I'm a dreamer,
 but I'm not the only one.
 I hope some day you will join us,
 and the world will be as one.

Imagine no possessions, I wonder if you can.
 No need for greed and hunger,
 a brotherhood of man.
 Imagine all the people sharing all the world,
 you-u.
 You may say I'm a dreamer,
 but I'm not the only one.
 I hope some day you will join us,
 and the world will be as one.

If I can't help falling in love with you (C)*(Elvis Presley)*

Wise men say, Only fools rush in
 But I can't help, falling in love with you.

Shall I stay, would it be a sin?
 If I can't help falling in love with you.

Like a river flows, surley to the sea,
 darling so it goes, -
 Some things are meant to be.

Take my hand, take my whole life too.
 For I can't help falling in love with you.

Like a river flows, surley to the sea,
 darling so it goes, -
 Some things are meant to be.

Wise men say, only fools rush in
 But I, I can't, I can't help, falling in love with you.
 But I, I can't, I can't help, falling in love with you.

Candle in the wind (C)*(Elton John)*

Goodbye Norma Jean
 though I never knew you at all.
 You had the grace to hold yourself
 while those around you crawled.
 They crawled out of the woodwork
 and they whispered into your brain.
 They set you on the treadmill
 and they made you change your name.
Refr.

And it seems to me you lived your life
 like a candle in the wind.
 Never knowing who to cling to
 when the rain set in.
 And I would have liked to have known you
 but I was just a kid,
 your candle burned out long before,
 your legend ever did.

Loneliness was tough
 the toughest role you ever played
 Hollywood created a superstar
 and pain was the price you paid.
 Even when you died
 oh the press still hounded you
 all the papers had to say
 was that Marilyn was found in the nude.
Refr.

Goodbye Norma Jean
 though I never knew you at all.
 You had the grace to hold yourself
 while those around you crawled.
 Goodbye Norma Jean
 from the young man in the 22nd row
 who sees you as something more than sexual.
 More than just our Marilyn Monroe.
Refr.

Island in the sun (C)
(Harry Belafonte)

This is my island in the sun,
where my people have toiled since time begun.
Tho' I may sail on many a sea,
her shores will always be home to me.

Refr.:

Oh, island in the sun, willed to me by me fathers
hand. All my days I will sing in praise,
of your forests, waters, your shing sand.

When morning breaks the heaven on high,
I lift my heavy load to the sky.
Sun comes down with a burning glow,
Mingles my sweat with the earth below.

Refr.:

Oh, island in the sun, willed to me by me fathers
hand. All my days I will sing in praise,
of your forests, waters, your shing sand.

I hope the day will never come,
That I can't awake to the sound of drum.
Never let me miss carnaval
With calypso song philosophical.

Refr.:

Oh, island in the sun, willed to me by me fathers
hand. All my days I will sing in praise,
of your forests, waters, your shing sand.

Those were the days (Am)
(Mary Hopkin/Paul McCartney)

Once upon a time there was a tavern.
Where we used to raise a glass or two.
Remember how we laughed away the hours
and dreamed of all the great things we would do.

Refr.:

Those were the days my friend
we thought they'd never end.
We'd sing and dance forever and a day.
We'd live the life we choose.
We'd fight and never lose.
For we were young and sure to have our way.
La la la la la - la la la la la la -
Those were the days, oh yes those were the days.

Then the busy years went rushing by us.
We lost our starry notions on the way.
If by chance I'd see you in the tavern,
we'd smile at one another and we'd say.

Refr.:

Those were the days my friend.
We thought they'd never end .
We'd sing and dance forever and a day.
We'd live the life we choose,
we'd fight and never lose
For we were young and sure to have our way.
La la la la la la - la la la la la la -
Those were the days, oh yes those were the days.

Just tonight I stood before the tavern.
Nothing seemed the way it used to be.
In the glass I saw a strange reflection.
Was that lonely woman really me.

Refr.:

Through the door there came familiar laughter.
I saw your face and heard you call my name.
Oh my friend we're older but no wiser,
for in our hearts the dreams are still the same.

Refr.:

My way (C)*(Frank Sinatra)*

And now, the end is near;
 And so I face the final curtain.
 My friend, I'll say it clear,
 I'll state my case, of which I'm certain.

I've lived a life that's full.
 I've traveled each and ev'ry highway;
 But more, much more than this, I did it my way.

Regrets, I've had a few;
 But then again, too few to mention.
 I did what I had to do
 And saw it through without exemption.

I planned each charted course;
 Each careful step along the byway,
 But more, much more than this, I did it my way.

Yes, there were times, I'm sure you knew
 When I bit off more than I could chew.
 But through it all, when there was doubt,
 I ate it up and spit it out.
 I faced it all and I stood tall; and did it my way.

I've loved, I've laughed and cried.
 I've had my fill; my share of losing.
 And now, as tears subside,
 I find it all so amusing.

To think I did all that;
 And may I say - not in a shy way,
 "No, oh no not me, I did it my way".

For what is a man, what has he got?
 If not himself, then he has naught.
 To say the things he truly feels;
 And not the words of one who kneels.
 The record shows I took the blows -
 And did it my way!

Bridge over a troubled water (C)*(Simon & Garfunkel)*

When you're weary, feeling small.
 When tears are in your eyes, I will dry them all.
 I'm on your side, when times get rough.
 And friends just can't be found

Like a bridge over troubled water, I will lay me down
 Like a bridge over troubled water, I will lay me down

When you're down and out, when you're on the street
 When evening falls so hard, I will comfort you.
 I'll take your part, when darkness comes
 And pain is all around

Like a bridge over troubled water, I will lay me down
 Like a bridge over troubled water, I will lay me down

Sail on silver girl, sail on by
 Your time has come to shine
 All your dreams are on their way
 See how they shine
 When you need a friend
 I'm sailing right behind

Like a bridge over troubled water
 I will ease your mind
 Like a bridge over troubled water
 I will ease your mind.

Revy-og arbeidersanger.

Vise fra tømmerkogen. (A)

(Hans Børli)

Her er det kaldt og kusli Kal, me' snø og sno fra nol, men langt i sør fins varme land me' palmesus og sol. % Der skulle vi ha vøri Kal, vi skulle reist i fjol.%

Du har vel hørt om syden kal, der kokospalma står, så lang og slank at toppen opp i sjølve himlen når. %

Der skulle vi ha vøri Kal, med tigersvansen vår%

Der vekser brø' på trea Kal, - je tru meg om du kan, og alle drekker palmevin av store fempott-spänn. % Der skulle vi ha vøri Kal, da hadde det gått an.%

Der fin's det fine jenter Kal, dom danser rundt i ring, me' blomst i hår og strå om lend og ellers ingenting. % Der skulle vi ha vøri Kal, hos lola og Lu-Ping.%

Du sitter stur og stille Kal, du jomter på et skrå. Det er så langt til sydens vår og palmekysten blå. % Dit ska vi aldri komme Kal, det kan du banne på.%

Skomagervisa (D)

(H. Laland. Trad. melodi)

Æ har sålt i øst og vest, æ har holdt mæ te min lest, æ har flikka i fra Nordkapp og te Nesset. Alle andre kan gå an, men æ sei så høyt æ kan, at det fins ikkje magen by te Kristiansand. Der er gada så hard, og så steinete og rar, at det slide fælt på skoan alle man. Så i all-fall når æ ser det som skomager, fins det ikke magen by te Kristiansand.

Åsså jentan slider sko der di rusler to og to, og forelsker sæ i guttane på Markens. Hvis du ønske å slå an og så kose dæ et grann, så fins der ikkje magen by te Kristiansand. Ingen trikk æ der å få, der di ska, der må di gå, så di slider fælt på skoan alle man. Så i all-fall når æ ser det som skomager, fins det ikke magen by te Kristiansand.

Høvlerivisa (C)

(Vømmøl spellemanslag/Hans Rotmo)

Her på Stranda sag og høvleri, her er vi fjorten mann. Vi sage og vi høvle vi, gran og bjørk og hikori stokka som er grop i grann, å høvli-ruvli-ravli-rei, hurra. Hurra for høvleriet ned på stranda som har fjorten arbeidsdøkti manna, fjorten mann med standpunkt til sin stand.

Vi sell vår egen arbeidkraft, til høvleriets boss. Sagbruksmester Gyldentann, en meget velbeholden mann, takket være oss, å høvli-ruvli-ravli-rei, hurra. Hurra for høvleriet ned på stranda som har fjorten arbeidsdøkti manna, fjorten mann med standpunkt til sin stand.

Gyldentann har stort kontor, han sitt no der og skriver, store tall og store ord, og gnir seg i sitt nesebor, i profittjakt og iver, å høvli-ruvli-ravli-rei, hurra. Hurra for høvleriet ned på stranda som har fjorten arbeidsdøkti manna, fjorten mann med standpunkt til sin stand.

Når prisan stig, da klage vi og vil ha meire peng. ;en Gyldentann, han berre si at Stranda sag og høvleri er konkurs nå om itj så leng, å høvli-ruvli-ravli-rei, hurra. Hurra for høvleriet ned på stranda som har fjorten arbeidsdøkti manna, fjorten mann med standpunkt til sin stand.

Men Gyldentann han snakke tull, og trompe fram si meining. Han e rik på gods og gull, før glømt vi det og drakk oss full, men nå har vi starta fagforening, å høvli-ruvli-ravli-rei, hurra. Hurra for høvleriet ned på stranda som har fjorten arbeidsdøkti manna, fjorten mann med standpunkt til sin stand.

Neste gang skal Gyldentann bli berre lett og bleik. Når vi krev høgar lønn pr. mann, og hvis han byne prøv seg han, da truge vi med streik, å høvli-ruvli-ravli-rei, hurra. Hurra for høvleriet ned på stranda som har fjorten

De nære ting (D)*Tekst: Arne Paasche Aasen**Melodi: Kurt Foss/Reidar Bøe*

Ditt sinn monne flyve så vide omkring.
 Det er du som glemmer de nære ting.
 Det er du som aldri en time har fred,
 Du lengter bestandig et annet sted.

Du syns dine dager er usle og grå.
 Hva er det du søker? Hva venter du på?
 Når aldri du unner deg rast eller ro,
 Kan ingen ting vokse, og intet gro.

Gå inn i din stue. Hvor liten den er,
 Så rommer den noe ditt hjerte har kjær.
 På ropet i skogen skal ingen få svar.
 Finn veien tilbake til det du har.

Den lykken du søker bak blånene fjell
 -kan hende du alltid har eiet den selv.
 Du skall ikke jage i hvileløs ring,
 Men lær deg elske de nære ting.

Marsjkonkurransen (F)*Tekst: Finn Bø**Melodi: Carstein Carlsen*

Her kommer fru Gurine Huskerud,
 Som seira i marsjen rundt Buskerud,
 Og alle sportens venner kjenner henne.
 For jeg og hu Nelly med lokken, som sitter
 i kassa hos Pettersen var favoritter,
 Vi gikk fra gutter og fra voksne menn.
 Og vi gikk og gikk, og gikk og gikk
 Og gikk og gikk, og gikk og gikk!

Vi starta en dag fra bassenget på Kampen
 Og jeg og hu Nelly vi satte opp dampen,
 Et fond av kraft og ynde i forening!
 Hu Nelly var vant til å gå ifra mannen,
 Og sjæl har jeg av og til gått fra forstanden,
 Så jeg skal si deg at vi lå i trening.
 Og vi gikk og gikk, og gikk og gikk
 Og gikk og gikk, og gikk og gikk!

Vi gikk så det vugget og gynget og disset
 Og gnet og saget og gnutte og gnisset.

Ved Harestua gikk jeg av meg skoa.
 Jeg visst' ikke om det var kveld eller morran,
 Og beina var vridd rundt med hælene foran,
 Jeg mistet ene tåa oppved Roa.
 Men jeg gikk og gikk, og gikk og gikk
 Og gikk og gikk, og gikk og gikk!

Det revna korsetter, og feite brunetter
 Ble magre blondiner et par timer etter,
 Det rant av kosmetikk og rouge og sminke,
 Og tjafser av hår hang det rundt om på tærne,
 Til slutt var det flere som krabba på knærne,
 Og enkelte som bare kunne hinke.
 Men dem gikk og gikk, og gikk og gikk
 Og gikk og gikk, og gikk og gikk!

Ved "Slaktern" der gikk jeg forbi hu Tonetta
 Med to halve baier som dingla i fletta,
 Med biff i hånd og margarin i håret.
 Hu gikk ut om morran som Venus fra Milo,
 I Nordmarka lå det igjen åtte-ti kilo,
 Og skinka var blitt rene fenalåret.
 Men hu gikk og gikk, og gikk og gikk
 Og gikk og gikk, og gikk og gikk!

Jeg pressa meg og kom forrest i flokken,
 Nå halte jeg inn på a' Nelly med lokken,
 Med tunga ut av halsen, halvt i svime.
 Jeg så til min glede at nå var a' sliten,
 Ved Songsvann der fikk a' Nelly en liten,
 Så hu ble hefta bortimot en time.
 Men hu gikk og gikk, og gikk og gikk
 Og gikk og gikk, og gikk og gikk!

Ved Gaustad stod ungene mine å skreik,
 Han Krestian var mager, han Oskar var bleik,
 Dem gråt og ropte: "mamma, vær velkommen!
 Nå har'n lillegutt drukket det blekket som
 finns,
 Og 'n pappa har gnaga opp beinet til'n "Prins",
 Og vi har knaska koksen inni ommen!"
 Men jeg gikk og gikk, og gikk og gikk
 Og gikk og gikk, og gikk og gikk!

Jeg var nummer to da jeg gikk over målet
 Med muskler i beina så harde om stålet,
 Med fuglebryst og rank og slank om taljen.
 Hu Nelly ble diska fordi at hun juksa,
 Hu gikk med spiralfjær inni i buksa.
 Og så fikk jeg den store gullmedaljen

Hvis dine ører henger ned.. (F)*(Øystein Sunde)*

Hvis dine ører henger ned,
 kan du ta dem og vifte med,
 kan du binde dem ganske lett,
 kan du knyte dem i en rosett,
 kan du ta dem på ryggen og bære
 som en liten soldat med geværet,
 hvis dine ører henger ned.

Hvis nesa di er rett,
 og du likner en hakkespett,
 kan du pynte den med litt fjær,
 og spise små rognebær,
 kan du gå i zoologisk hage,
 og være der gratis hele dagen,
 hvis nesa di er rett.

Hvis nesa di er lang,
 kan du bruke'n som fiskestang,
 du kan kaste så langt du vil,
 hele snøret og enda litt til,
 kan du hale opp torsk og laks,
 og en flyndre hvis du har hatt flaks,
 hvis nesa di er lang.

Hvis rompa di er stor,
 kan du bruke'n som spisebord,
 kan du dekke på kopper og fat,
 og servere den fineste mat,
 kan du be med deg mor og far,
 på hummer og russisk kaviar,
 hvis rompa di er stor.

Pengegaloppen (G)*(Vidar Sandbekk)*

Og gubben satt i kveldinga
 og koste seg med skjellinga,
 kroner en, kroner to, kroner tre, kroner fire, kroner
 fem, kroner seks, kroner syv, kroner åtte, kroner
 ni, - Og det er rimelig
 Han kunne ha det trivelig
 Når'n telte på nytt, og på nytt og på nytt
 en sekk med penger i.

Ref:

Ja de penga, ja de penga,
 er til bekymring for fattig og for rik.

Han tette alle nøkkelhøl
 og stable på ei spekefjøl
 kroner en, kroner to, kroner tre, kroner fire,
 kroner fem, kroner seks, kroner syv, kroner
 åtte, kroner ni. - Og han var hard som stål
 og kjøpte aldri fisk hell kål
 men stappe i sekker og dyner og puter
 og sydd att med ei nål.

Ref:

Ja de penga, ja de penga,
 er til bekymring for fattig og for rik.

Han sløyfe gryn i vellinga
 og la i vei med tellinga
 kroner en, kroner to, kroner tre, kroner fire,
 kroner fem, kroner seks, kroner syv, kroner
 åtte, kroner ni. - Og han vart tynn å sjå
 som firedøbbel snelletråd
 så'n krøyp inn i sprekken i sparabørssa
 med underboksa på

Ref:

Ja de penga, ja de penga,
 er til bekymring for fattig og for rik.

Da sola stod bak åsen opp
 han drømte at'n la i hop
 kroner en, kroner to, kroner tre, kroner fire,
 kroner fem, kroner seks, kroner syv, kroner
 åtte, kroner ni. - Og da han vakne att,
 han telte så han skalv og skvatt
 for å sjå om det stemte på kroner og øre
 med det han fikk i natt.

Ref:

Ja de penga, ja de penga,
 er til bekymring for fattig og for rik.

Men gubben han fikk hjertesting
 da'n itte fant en tioring
 som'n la i en hatt me' han satt der i natt
 for han skulle betale litt kommuneskatt
 Men akk så endte visa slik
 ho alltid gjør på jorderik
 med prest og med klokker
 og granbar og blommer
 og bord og fir'toms spik.

Ref:

Ja de penga, ja de penga,
 er til bekymring for fattig og for rik.

Fra fjern og nær

Se ilden lyse (D)

(Svein Gundersen)

Gå mot det lyset som flammer i nord.
Gå til det landet der trollene bor.
Der hvor alle er venn, med vin-teren.
Gå mot den fremtid du vet du kan få.
Gå mot den himmel som drømmen kan nå.
Gå den bratteste vei, jeg går med deg.

Ref.:

Gi meg glede når vi er sammen,
Lån meg din hånd når jeg går meg vill.
Hvis jeg fryser gir du meg varme,
I din nærhet hører jeg til.
Se ilden lyse over jord,
Se jorden bli en stjerne fager og stor,
Som en snekrystall mot him'len blå,
Svever den drømmen vi lever på.

Nordlyset tenner en flamme for fred.
Du er den venn jeg vil dele den med.
Når din verden blir min, og min blir din.

Ref.

Tusen bitar (F)

(Anne Linnet)

Det sajs at ovan molnen ar himlen alltid blå,
men det kan va svært att tro nar man inte ser den.
Och det sajs att efter regnet kommer solen fram
igjen, men det hjalper seallan dom som har blivit
våta.

For nar vannerna forsvinner, eller karleken tar slut,
ser man alt med lite andra ogon.
Man øver sej,
och långsamt blir man bättre på att se
skillnad mellan sanningar och løgner.
% Allting kan gå i tu - et hjarta kan gå i tusen bitar
Sajer du at du ar min venn, så ar du kanskje det.%

Det sajs att det finns alltid nånting bra i det som sker,
och tron ar ofta den som ger oss styrka.

Ja, man sajer mycket,
men man vet så lite om sej sjalv,
nar ångesten och ensamheten kommer.

For nar vannerna forsvinner, eller karleken tar slut, ser
man alt med lite andra ogon.

Man øver sej,
och långsamt blir man bättre på att se
skillnad mellan sanningar och løgner.
% Allting kan gå i tu - et hjarta kan gå i tusen bitar
Sajer du at du ar min venn, så ar du kanskje det.%

Rosa på ball (C)

(Evert Taube)

Tenk at jag dansar med Anderson,
lilla jag, lilla jag, med Fridtjof Anderson.
Tenk at bli oppbjuden av en sånn, populær - person!
Tenk hvilket underbart liv det ni før.
Sej mej, hur kjenns det att vara charmør,
sjømann och cowboy, musiker, artist -
det kan vel aldrig bli trist?
Nej, aldri trist frøken Rosa, har man som Er kavalier.
Vart jag enn steller min kosa, aldrig ferglemmer jag Er!
Ni ar en sangmø från Helikon berg,
o, frøken Rosa Er linje, Er farg, -
skuldran, profilen, med lockarnas krans,
øgonens varma glans.

Tenk inspirera herr Anderson,
lilla jag, inspirere Fridtjof Anderson.
Får jeg kanhende min egen song, lilla jag - en gong?
"Rosa på ball" vackert navn eller hur?
Børjan i moll och finalen i dur.
Når blir den ferdig herr Anderson saj,
visan Ni diktear til mej?
Visan om Er frøken Rosa får Ni i kveld til Ert bord,
medan vi tala på prosa, diktar jag rimmade ord.
Tyst ingen såg at jag kysste Er kind,
kjenn hur det doftar från parken av lind.
Blommande lindar kring månbelyst stig -
Rosa jag elsker dig!

Öppna landskap (G)*(Ulf Lundell)*

Jag trivs bäst i öppna landskap,
nära havet vill jag bo,
några månader om året, s
å att själen kan få ro.

Jag trivs bäst i öppna landskap,
där vindarna får fart.

Där lärkorna slår högt i skyn,
och sjunger underbart.

Där bränner jag mitt brännvin själv,
och kryddar med Johannesört,
och dricker det med välbehag,
till sill och hembakt vört.

Jag trivs bäst i öppna landskap,
nära ha-a-vet vill jag bo.

Jag trivs bäst i fred och frihet,
för både kropp och själ,
ingen kommer i min närhet,
som stänger in och själ.

Jag trivs bäst när dagen bräcker,
och fälten fylls av ljus,
när tuppar gal på avstånd,
när det är långt till närmsta hus.

Men ändå så pass nära,
att en tyst och stilla natt,
när man sitter under stjärnorna,
kan höra festens skratt.

Jag trivs bäst i fred och frihet,
för bå-å-de kropp och själ.

Jag trivs bäst när havet svallar,
och måsarna ger skri,
när stranden fylls med snäckskal,
med havsmusik uti.

När det klara och det enkla,
får råda som det vill,
när ja, är ja, och nej, är nej,
och tvivlet tiger still.

Då binder jag en krans av löv,
och lägger den runt närmaste sten,
där runor ristats för vår skull,
nån gång för länge sen.

Jag trivs bäst när havet svallar,
och må-å-sarna ger skri.

Din tanke er fri (G)*(Alf Cranner)*

Din tanke er fri, hvem tror du den finner.
Den flykter forbi, slik skygger forsvinner.
Den kan ikke brennes,
av fiender kjennes.

∴ Og slik vil det alltid bli:
Din tanke er fri! ∴

Jeg tenker hva jeg vil,
mitt ønske bestemmer.
I stillhet blir det til,
i ukjente drømmer.
Min tanke og lengsel
vil bryte hvert stengsel.
Og slik vil det alltid bli:
Min tanke er fri!

Og tvinges vi inn, bak jernslåtte dører,
da flykter den vind som tankene fører.
Fordi våre tanker
kan rive ned skranker.
Og slik vil det alltid bli:
Vår tanke er fri!

Brevet från Lillan (C)*(Evert Taube)*

Pappa kom hjem, for vi lengter etter deg
kom innan sommeren er slutt, lilla pappa
Oskan har hørst, å om kvelden ble det mørkt
stjärnorna syns nu, på himlen igjen
Alt jag vil ha, er et halsband av korall
ingen ting annat, det kostar for meget
På våran tomt, har vi nu så myket bär
å fullt med unger, har fåglane der

Sjøen er så varm, å jag bader varje dag,
å jag hoppar i utan å bli redd,
før nu simmar jag så bra
Vi har så fint, nu i våras lille stuga
och en liten gran, har vi også sett
den som vi skal ha til jul

Dette har jag skrivet nesten bara själv
och jag skal børja i skolan til høsten
Pappa kom hem, jag vet nogat som du får,
nu slutar brevet, från din Ellinor.

En sjømann elsker havets våg (C)*(G. Limborg)*

En sjømann elsker havets våg,
ja vågornas brus.
Når stormen skakar mast og tåg,
hør stormarnas sus.
% Farvel, farvel, fortjusande mø, vi komma vel
snart igjen. %

Min trogna flickas varma kyss,
hør vågornas brus.
Før siste gången fikk jag nyss,
hør stormarnas sus.
% Farvel, farvel, fortjusande mø,
vi komma vel snart igjen. %

Hon viskar ømt och ljuvt mitt namn,
vid vågornas brus.
"Kom snart tilbake i min famn",
från stormarnas sus.
% Farvel, farvel, fortjusande mø,
vi komma vel snart igjen. %

Waltzing Mathilda (D)

Once a jolly swagman camped by a billabong
Under the shade of a coolibah tree,
And he sang as he watched and waited till his billy
boiled, "You'll come a-Waltzing Matilda, with me"

Refr.: Waltzing Matilda, Waltzing Matilda
"You'll come a-Waltzing Matilda, with me"
And he sang as he watched and waited till his billy
boiled,
"You'll come a-Waltzing Matilda, with me".

Down came a jumbuck to drink at that billabong,
Up jumped the swagman and grabbed him with
glee, And he sang as he shoved that jumbuck in his
tucker bag,
"You'll come a-Waltzing Matilda, with me".

Waltzing Matilda, Waltzing Matilda
"You'll come a-Waltzing Matilda, with me"
And he sang as he shoved that jumbuck in his
tucker bag,
"You'll come a-Waltzing Matilda, with me".

Waltzing Matilda, Waltzing Matilda
"You'll come a-Waltzing Matilda, with me"
"Where's that jolly jumbuck you've got in your tucker
bag?", "You'll come a-Waltzing Matilda, with me".

Up jumped the swagman and sprang into the billabong,
"You'll never catch me alive", said he,
And his ghost may be heard as you pass by that billa-
bong, "You'll come a-Waltzing Matilda, with me".

Waltzing Matilda, Waltzing Matilda
"You'll come a-Waltzing Matilda, with me"
And his ghost may be heard as you pass by that billa-
bong, "You'll come a-Waltzing Matilda, with me."

Jeg er havren (G)*(Dansk vise)*

Jeg er havren, jeg har bjeller på,
mer enn tyve tror jeg på hvert strå.
Bonden kaller dem for mine fold.
Gud velsigne ham den bondeknold.

Jeg får solens siste lange blink,
før den dukker ned bak gullig brink.
Og når aftenklokken ringer fred,
står jeg på min tå og ringler med.

Jeg skal ringle barnet til dets seng,
ringle tåken opp av sump og eng.
Ringle freden over hjemmet inn,
ringle bønnen frem i fromme sind.

Vuggeviser (Cm)

Vinden rider høyt på sky, over hav og land og by.
Stormen raser tung og hvit, sorg og død kom ikke hit.
Noen kommer noen går, noen dør i livets vår.
Stjerner lyser hvite.

Hvor du tramper sti og vei, følger mange etter deg.
Sørg for at det alltid gror, blomster i ditt plogjerns spor.
Noen kommer noen går, noen dør i livets vår.
Stjerner lyser hvite.

Livet vever på sin vev. Hva du gjorde, tenkte, skrev:
alle ting i veven står, livets skyttel går og går.

Alf Prøysen

Teddybjørenens vise (F)

Jeg er en gammel teddybjørn så snill som bare det,
og hver gang jeg skal brumme litt, begynner jeg å le.
Det har jeg lært av Marian, d'er hun som eier meg,
og ingen kan vel tøyse sånn som Mariann og jeg.
Når Marian har lagt meg, og jeg vet at det er kveld,
så brummer jeg en vise jeg har diktet av meg selv,
og visa kan jeg synge på en gammel melodi
fra dengang jeg var storgevinst på Sirkus tivoli.

Det var et veldig tivoli med lamper og musikk,
og jeg var syk av lengsel hver gang karusellen gikk.
Jeg tenkte: Jeg vil håpe den som vinner meg i kveld,
har penger nok t'å ta meg med å kjøre karusell.
Så kom ei lita jente bort, og det var Marian,
med fullt av blanke penger i ei brun og lita hånd.
Hun kjøpte mange lodder, og jeg tenkte: Nei, å nei,
så moro det skal bli å kjøre karusell med deg.

Men plutselig så kvakk jeg i, for vet du hva hun sa?
"Nå har jeg ingen penger mer, men jeg er like gla!"
Jeg brummet da jeg hørte det og tenkte: Isj a meg,
da vil jeg heller vinnes av en rikere enn deg!
For mange kjøpte lodd på meg, til slutt en gammel mann,
og aldri har jeg sett så mange penger som hos ham,
men enda var'n sparsom, og jeg tenkte: For et hell!
Han sparer slik at han og jeg skal kjøre karusell.

Og da jeg skulle trekkes, vet du hvem som vant meg da?
Jo, det var han med pengene, og spør om jeg var gla!
Nå får jeg kjøre karusell! Men vet du hva jeg fikk?
Et gråpapir rundt magen før han tok meg med og gikk.
Jeg ble'kke pakket opp engang, han la meg på et kott.
Og jeg som trodde rike bamser hadde det så godt!
Da hadde det vært bedre å bli vunnet av en venn
som ikke eide penger, men som elsket en igjen.

Slik lå jeg lange ti'er, men en dag tok han meg ned
og la meg bak i bilen sin og kjørte til et sted.
Ja, det er nesten underlig at sånt no' hende kan,
for den som pakket opp meg det var lille Marian.
Og han var hennes bestefar og tok henne på fang.
"Nå skal du få en teddybjørn i fødselsdagspresang!"
Og Marian var ellevill, hun danset og hun sang,
og jeg fikk snurre rundt og rundt for aller første gang.

Og siden har jeg snurra nesten mere enn jeg vil,
for Marian er ikke den som lar meg ligge still.
Og sløyfa mi har Tassen spist, og håra skreller a',
men det gjør ingen verdens ting, jeg brummer og er gla'.

For hvis jeg mister større ting, som hue eller ben,
tar Marian en hyssigstump og syr dem på igjen.
Og det er mye bedre enn å legges vekk et sted
med silkebånd om halsen sin - og aldri være med.

Oppå Lauåsen (G)

Oppå lauvåsen veks det jorbær, fine jorbær, raue jorbær.
Hele væla er bære jorbær finn et stå og trø dom på...
Ett er for gammalt, den ska få stå.
Ett er for grønt, den går vi ifrå.
men æille andre ska vi ta med hematt
og leve lykkelig med sukker på.

Oppå lauvåsen veks det gutter, fine gutter, lange gutter.
Hele væla er bære gutter finn et strå og trø dom på.
En er for gammel, hæi ska få stå.
En er for ung, hæin går vi ifrå.
men æille andre ska vi ta med hematt
og leve lykkelig med sukker på.

Oppå Lauvåsen veks det minner, gode minner, gærne minner.
Hele væla er bære minner, finn et stå og trø dom på.
Ett er for gammalt, det ska få stå.
Ett er for nytt, det går vi ifrå.
men æille andre ska vi ta med hematt
og leve lykkelig med sukker på.

Du og jeg og dompapen (F)

Høgt oppi Lia der veit jeg et sted,
det snør og det snør og det snør nesten ned.
Det fins ikke veger, det snør og det snør,
og ingen har vært der i jula før.
% Men nå kommer du og jeg og dompapen,
heisan og hopsan og trallalla. %

Hu Kari har kaker og mjølk på et brett,
ved ruta der henger en strimmel med fett.
Men ingen har vært der og spist no' ennå,
så det må vi se å få retta på.
% Og nå kommer du og jeg og dompapen,
heisan og hopsan og trallalla. %

Han Ola har satt opp et nek på ei stang,
og vil gjerne høre en lystelig sang.
Han liker både kvittkvitt og trallalla,
for nå vil han Ola bli veldig gla.
% For nå kommer du og jeg og dompapen,
heisan og hopsan og trallalla. %

Hompetitten (D)

Ja nå har'n Per fått det slik som han vil, jakke og bukse og nå kjører'n bil. Men vegen er hompete hei hvor det går, det humper og domper i ruta vår.

Refr.:

Å hompetitten hompetatten, hompetutten teia, mjølkeruta kommer i fra Skomperud på heia, hold deg i stolkarmen, lek du er med, og dermed så homper vi opp og ned. Vi homper opp og ned, - vi homper opp og ned, - vi homper opp, vi homper ned, vi homper opp, vi homper ned.

Veldig så heldig vi var jeg og du, vi grov poteter og vi gjette ku. Vi passa unger og vi laga mat, og lønna den passer oss akkurat. Refr.:

Farmor og skredder'n og mormor og mor, sto og tok avskjed da mjølkeruta for. Ja selv Trampoline med lyseblått blikk, sto og slo takten da ruta gikk.

Refr.:

Nøtteliten (C)

Nøtteliten bor i toppen av et tre. Han er aldri ferdig når han skal av sted. Han skal spise fire konglefrø og danse litte grann, han skal erte frøken skjære og en gammel kråkemann. "Nøtteliten", sier mamma er "du der?" Nøtteliten svarer "neida jeg er her". Og hopp og sprett og tjo og hei og fire kvister deler seg. Så brummer Nøtteliten "her er jeg".

"Nøtteliten" sier mamma "du må gå". Og vær snar og flink med skoleveien nå. Ikke fly og finne nøtter, du kan spise før du går, du skal sitte pent på stubben din når skoleklokka slår. Nøtteliten svarer "Jada, jada, ja, men nå tror jeg jeg må stikke ha det bra". Og hopp og sprett og tjo og hei og fire kvister deler seg. Så hopper Nøtteliten "hei på deg".

Nøtteliten gjør så mange rare hopp, ifra tre til tre og stamme ned og opp. Glemmer skolen og det hele han gjør kast og sprett og sprell, plukker mange fine nøtter, han er nøtteknekker selv. Men så hører han at skoleklokka slår, ifra tre til tre så bustehalen slår. Og hopp og sprett og tjo og hei og litt før den har ringt fra seg. Så sitter han på stubben: "Her er jeg".

Du skal få en dag i mårrå (C)

Det var en liten gutt som gikk og gret og var så lei. Hæin skulle tegne Babylon, men lærer'n hæin sa nei. Hæin ødla hele arket han var tufsete og dom, men så hørte hæin et sus som over furukrona kom....

Refr:

Du ska få en dag i mårrå som rein og ubrukt står, med blanke ark og farjestifter tel, og da kæin du rette oppatt æille feil ifrå i går, og da får du det så godt i mårrå kveld. Og om du itte greie det og æilt er like trist, så ska du høre suset over furua som sist, Du ska få en dag i mårrå som rein og ubrukt står, med blanke ark og farjestifter tel.

Og så vart guten vaksin, og hæin gikk og var så lei. Hæin hadde fridd åt jinta si, men jinta hu sa nei. Hæin gret i ville skauen dette blir min siste dag, men da kom det over furua det såmmå linne drag.....

- Refr:

Og nå er guten gift og går og slit som folk gjør flest, med småbruk oppi åsmarken der kjerringa er hest. Og hæin syn's det blir for lite gjort og streve titt og trutt, og trøste seg med furusus når dagen blir for stutt.....

- Refr:

Lillebrors vise (C)

Lillebror synes det er så trist, fryktelig trist, sikkert og visst Alle de andre har gått av sted, og uten at han fikk bli med Men når de så kommer hjem igjen, ja hvem er det da som kan helt slippe skjenn.

Refr.: Det kan bare Lillebror og bare, bare han Det er det bare Lillebror, og ingen flere som kan

Kari og Mari er svært så kry, fryktelig kry, fordi de kan sy Men triller en snelle på golvet, da.. er Lillebror nyttig å ha Vips under senga med veldig hast Og uten at pompen blir sittende fast Refr.:

Engang skal Lillebror selv bli stor, fryktelig stor, større en mor Da skal han lære hvert minste grann av det som de kan alle mann. Lekser og leker av alle slag Men dette som Lillebror greier i dag Refr.:

Sønnavindsvalsen (F)

Og jinta sa tel sønnavind:
Rør itte sløret på hatten min.
For den lyt vara rein og pen,
så je kæin få møte min elskede venn

Refr.

I hatt med slør og silkestrå
og kjole med blonder på kragen,
To kvite skor med sløyfer på
og strømper så klare som dagen.

Og jinta kom i sønnavind:
og sto som ei rose for gutten sin.
Hæin lange ut en kraftig arm,
og røske så inn tel sin bankende barm

Refr. I hatt med slør og silkestrå....

Og jinta gikk i sønnavid
og svinse og svænse i stasen sin.
På kryss og tvers og så på skrå,
så hu sku bli sikker på æille fekk sjå.

Refr. I hatt med ...osv

Og døinsen gikk i sønnavind,
og jinta vart kaste i ringen inn.
Blæint kvæ, bar og beksømskor,
der kunne du skimte det flakse og for.

Refr. I hatt med slør ...osv

Og dagen kom med sønnavind
før hu kunne sleppe frå guten sin.
Hu smaug seg fram så stilt på tå,
og håpe så inderlig ingen fekk sjå.

Refr. I hatt med slør ...osv

Og jinta sov med smil på kinn
og drømte så deilig om gutten sin.
Hu vogga seg i søvnen inn,
og ute på klesnora vogga i vind.

Refr.

I hatt med slør og silkestrå
og kjole med blonder på kragen,
To kvite skor med sløyfer på
og strømper så klare som dagen.

I bakvendtland (F)

I Bakvendtland der øst er vest og fem og to er ni.
Er alle barna sjeleгла' når feri'n er forbi.
De tropper opp på skolen for å ta et skippertak
Med skolesekk på magen sin og lueskugga bak.

Ja i Bakvendtland der kan alt gå an
Der er de like tøysete og rare alle mann.

Den første timen pleier de å synge lite grann.
Da tar de siste verset av en sang de ikke kan.
Og er det no'n som kan den skjenner lærer'n frykteli'.
Og de må stå i skammekrok til timen er forbi

Ja i Bakvendtland der kan alt gå an
der er de like tøysete og rare alle mann.

Og sliter de med brøkregning og ikke får det til.
Så kan de ta opp maten sin og spise hvis de vil.
Og har de loff med sirup på blir lærer'n veldi gla',
og skriver i anmerkningsboka pluss og meget bra.

Ja i Bakvendtland der kan alt gå an
der er de like tøysete og rare alle mann.

Når tannlegen skal komme synes barna det er gøy.
For han plomberer tennennr med knekk og sukkertøy.
I hjemmelekse skal de bare synge trallalla,
og varebind på bøkene har ingen lov å ha.

Ja i Bakvendtland der kan alt gå an
der er de like tøysete og rare alle mann.

Når barna første dagen går til skolehusets grind.
Så starter de i sju'nde klasse når de skrives inn.
Så blir de flyttet nedover i klasser pø om pø.
Og går ut ifra første klasse dumme som et brød.

Ja i Bakvendtland der kan alt gå an
der er de like tøysete og rare alle mann.

Ja slik er det i Bakvendtland slik er det ikke her.
Her starter vi i første klasse alle og enhver.
Med skolesekk og varebind og sanger som vi kan,
blant annet denne nye vi har lært om Bakvendtland.

Ja i Bakvendtland der kan alt gå an
der er de like tøysete og rare alle mann .

Torbjørn Egner

Amandus dokkemann (G)

Amandus var en dokkemann, og lange fine bukser hadde han. Og alltid var han blid og glad, og alltid gikk han rundt omkring og sa:

Ha, ha, ha, - nå må jeg le, det er så mye rart og se.
Ja hvor han gikk og hvor han sto,
Amandus bare lo og lo og lo.

En dag Amandus gikk en tur, så møtte han en mann som var så sur. Det var en stor og voksen mann, og vet du hva Amandus sa til han:

Ha, ha, ha, - så sint du er, er det fordi du er så svær?
Da er jeg glad at ikke jeg,
er like store og sint og sur som deg.

En dag Amandus løp om kapp, så falt Amandus ned en diger trapp. Og hele hodet hans gikk a', men vet du hva vår venn Amandus sa:

Ha, ha, ha, - her ligger jeg, og hele hodet falt av meg. Men Kari er min gode venn,
hun syr nok hele hodet på igjen.

Og Kari hentet nål og tråd og sydde Amandus' hode på, "Nå må du legge deg " sa hun,
"og ta en liten høneblund".

Ha, ha, ha - nå sover jeg, - nå må ingen vekke meg.
Nå sover jeg som Kari sa, og drømmer litt og har det veldig bra.

Den uheldige mannen (Bb)

Dette er en vise om en stakkars mann, som var så uheldig som det kan gå an.

Syn's du denne visa kanskje er litt trist, så kan du trøste dg med det at alt blir bra til sist.

Det var en fredag morgen han skulle gå avsted, men da han kom i trappa så snublet han og gled. Han rullet og han rullet den stakkars, stakkars mann, så han fikk hull i hodet sitt og brakk en hjørnetann.

Så kom han ut i gaten og vandret glad avsted, men oppå taket lå det en veldig haug med sne. Den raste ned i hodet på den stakkars mann, så han ble nesten borte under sne og is og vann.

"Å nei, å nei " sa mannen, "her tør jeg ikke gå". Han børstet av seg sneen og satte hatten på. Så gikk han ut i gaten, men der var stor trafikk. Og 'pang' så ble den stakkars mannen påkjørt av en trikk.

"Å gid" sa de som så på, "nå slo han seg visst veldig". Men heldigvis for mannen, så gikk det nokså heldig. Han reiste seg fortumlet og børstet sine klær. Han hadde bare fått en to, tre skrammer hist og her.

Da kom en mann med bil og han ropte "slo De Dem?" - "Sett Dem opp i bilen min så kjører jeg Dem hjem". Men ikke før var bilen kommet godt i gang, så møtte den en annen bil og dermed sa det 'pang'.

"Nå går jeg hjem" sa mannen, "og legger meg og sover,- og sover trygt og rolig til denne dag er over." Men da han kom til huset, så gråt den stakkars mann, for tenk at hele huset der han bodde sto i brann.

"Nå rømmer jeg sa mannen, nå drar jeg langt avsted". Så tok han fly til England, men flyet ramlet ned. Og sykehuset kjørt til sykehuset me'n. Der lå han fire uker for han hadde knekt et ben.

Der var en sykesøster, hun var så snill og grei. Så fridde han og sa "vil du gifte deg med meg?" Og heldigvis for mannen så svarte søster ja, og nå er mannen gift og har det veldig, veldig bra.

Torskevisen (C)

En ekte lofottorsk jeg er, for jeg er født i Hennongsvær. Fadderullan-dei, fadderullan-dei, fadderullan-dullan-dei.

Dengang var jeg et torske-egg, nå er jeg voksen torsk med skjegg. Fadderullan-dei, fadderullan-dei, fadderullan-dullan-dei.

Nå er jeg selv blitt torskefar, og hundretusen barn jeg har. Fadderullan-dei, fadderullan-dei, fadderullan-dullan-dei.

Da jeg var lite torskebarn, jeg passet meg for krok og garn. Fadderullan-dei, fadderullan-dei, fadderullan-dullan-dei.

Jeg gjemte meg for sild og sei, for alle ville spise meg. Fadderullan-dei, fadderullan-dei, fadderullan-dullan-dei.

Men nå er jeg blitt stor og slem, nå er det jeg som spiser dem. Fadderullan-dei, fadderullan-dei, fadderullan-dullan-dei.

Men får jeg se en fiske mann, da rømmer jeg så fort jeg kan. Fadderullan-dei, fadderullan-dei, fadderullan-dullan-dei.

Men det finns garn av mange slag, jeg blir vel tatt en vakker dag..... - Fadderullan-dei, fadderullan-dei, fadderullan-dullan-dei.

Hvis *en* til slutt skal spise meg, så håper jeg at det blir deg. Fadderullan-dei, fadderullan-dei, fadderullan-dullan-dei.

Politimester Bastian (C)

Jeg er politimester Bastian og er en vennlig mann, for det syns jeg man skal være hvis man kan. Og jeg går omkring og passer på at alle har det bra, % for det synes jeg at alle skulle ha. %

Jeg har laget en Kardemomme-lov som er for byen vår, og i denne Kardemommeloven står: Man skal ikke plage andre, man skal være grei og snill, % og for øvrig kan man gjøre som man vil. %

Grønnsakspisersang (Bb)

Den som spiser pølsemat og kjøttmat hele dagen, han blir så doven og så lat og får så vondt i magen. - Men den som spiser gullerøtter, knekkebrød og peppernøtter, tyttebær og bjørnebær og kålrot og persille.... Han blir så passe mett i magen, glad og lystig hele dagen, og så lett i bena at han ikke kan stå stille.

Den som vil ha bare kjøtt og spiser sine venner, han blir så doven og så trøtt og får så stygge tenner. - Men den som spiser gullerøtter, knekkebrød og peppernøtter, tyttebær og bjørnebær og kålrot og persille.... Han blir så passe mett i magen, glad og lystig hele dagen, og så lett i bena at han ikke kan stå stille.

Kaptein Sorte Bill (F)

Jeg er kaptein Sorte Bill fra femten hundr'og fjorten, hei fadderi og fadderullan dei.

En sjørøver kap'ten av den gamle gode sorten, hei fadderi og fadderullan dei.

Og skuta er det mange til i, her er Jack og gamle Billi, Peter Flint og Røde Willi, og enda noen til....

Når vi heiser alle kluter kan vi borde alle skuter. Ingen slipper unna kaptein Sorte Bill..

Refr.:

Vi seiler på sjøen i vind og i blest og hei fadderi og fadderullan dei.

Vi røver i øst og vi røver i vest og hei fadderi og fadderullan dei.

Vi røver til skuta blir stappende full av saltmat og søtmat og penger og gull, og etterpå skal vi ha sjørøverfest. Å hei fadderi og fadderullan dei, å hei fadderi og fadderullan dei.

Skuta heter Klara og er very well bekrutta, hei fadderi og fadderullan dei.

Og kjent og frykta var'a ifra Moss og tel Calcutta, hei fadderi og fadderullan dei.

Ja det var vi som røvet skatten, på den spanske gullfregatten, som ble tatt i femtenatten vest for Mogdaor.

Den gang sloss vi hele natten, men til slutt så fikk vi tatt den. Og der skal jeg si at det var gull ombord!

Refr.:

Ferdinand (C)

Denne visen er om Ferdinand som er født i Kristiansund.– Og en vakker kjæreste hadde han og Susanne hette hun.

Å men Ferdinand var en doven kar og Susanne gråt og sa: ”Hele dagen spiller du på gitar, hva skal vi to leve av.”

Å Susanne - ikke gråt for meg. Jeg skal reise ut i verden jeg for å tjene gull til deg.

Og en dag dro han fra Kristiansund og gitaren tok han med. Og da Ferdinand hadde gått en stund, så kom han til en smed.

Denne smeden sto i smia si, han var veldig stor og svær: ”Du kan godt få hjelpe meg å smi, ta tak i slegga der.”

Å Susanne - ikke gråt for meg. Nå skal Ferdinand bli en dyktig smed og skal tjene gull til deg.

Men det ble nok lite sølv og gull i Ferdinand sin pung, for Ferdinand han var liten han, og slegga var for tung.

Men som brannmann fikk han plass et sted, men så ble det brann en gang. Og mens hele huset brente ned satt Ferdinand og sang.

Å Susanne - ikke gråt for meg. Jeg er kommet riktig godt i gang med å tjene gull til deg.

Så i stedet ble han politi i en ganske liten by. Han fikk blanke knapper i jakka si og var veldig stolt og kry. Og mens byens tyver brøt seg inn og stjal med seg alt som var, så satt Ferdinand på ei lita trapp og spilte på gitar.

Å Susanne - ikke gråt for meg. Nå er Ferdinand politibetjent og skal tjene gull til deg.

Nei han passet ikke til politi og han dro av sted igjen. Men så kom han til et bakeri og fikk plass som bakersvenn. Og han blandet mjøl og han elta deig og han knadde dagen lang. Og mens alle brødene brente seg, satt Ferdinand og sang.

Å Susanne - ikke gråt for meg. Men baker'n sa: ”Se å dra din vei, jeg kan ikke bruke deg.”

Men til slutt kom Ferdinand en dag dit hvor barnetimen er. Onkel Lauritz sa: ”God dag, god dag er det du som kommer her. Vi har nettopp bruk for en spillemann som kan spille på gitar.” Hei, sa Ferdinand, det er no' jeg kan. Og da var jo saken klar. Å Susanne - du lytter vel på meg, for nå spiller jeg på radio og kan gifte meg med deg.

Malervise (C)

Jeg heter Ola fin-og-rød og alle kjenner meg.

Og kongens aller beste drakt er fin og rød som jeg. Den røde fargen bruker du til både ditt og datt, til tyttebær og fine klær og Kari's nye hatt.

- Ja vi maler og vi maler og det blir så fint og flott når vi bruker grønt og gult og brunt og rødt og hvitt og blått. Ja vi maler og vi maler og vi gjør det slik vi vil. Og blir det ikke bra så maler vi det en gang til.

Jeg heter Even lyseblå og jeg vil passe godt til blåveis og til blåbær og til alt som skal ha blått. Og når du maler him'len må du bruke fargen min, og blander du meg med litt vann så blir jeg lys og fin.
- Ja vi maler og vi maler...

Jeg er Petter lysegrønn og fins i skog og hei. Og skal du male mark og eng så må du bruke meg. Om vinter'n gjemmer jeg meg bort, da er det litt for kaldt, men hele vår'n og sommer'n kan du se meg over alt.
- Ja vi maler og vi maler...

Jeg heter Sofus mørkebrun og ser ut som en bjønn, jeg er vel ikke fullt så pen som rød og blå og grønn. Men når du maler bildet ditt da vil jeg være med, og skal du male gamle hus så passer jeg til det.
- Ja vi maler og vi maler...

Og jeg er Syver Lys-og-gul og har en fin kulør, og finnes i citroner og i gaudaost og smør. Og blander du meg med litt rødt, så blir jeg riktig skjønn, og sammen med litt lyseblått så blir jeg fin og grønn.
- Ja vi maler og vi maler...

Trikkevisen (F)

Jeg heter Petter Jensen, du har nok sett meg før. Og dette her er trikken min hvor jeg er konduktør. Og hver gang trikken stanser, jeg hjelper alle på, Og trekker i den snora her når trikken vår skal gå.
- Ding, ding, ding, ding, ding, ding. Nå er alle med. Der er du og broren din og der er dere tre. Tjo!
Bakke opp, bakke ned kjører vi av sted.
Men på neste holdeplass skal enda flere med.

Nye norske viser

En solskinnsdag. (G)

(Postgirobygget)

Jeg sitter ne' på berget og ser utover havet en solskinnsdag i ferien min
I sommer skal jeg surfe stå på vannski og bade ja denne ferien tror jeg blir fin.

Forbi meg suser Andersen i sin kabin cruiser med alle sine venner om bord.
Det kryr av jenter der i gjennomsiktige bluser som Andersen ble kjent med i fjor.

Jeg titter på jenter jeg har solbriller på så ingen riktig ser hvor jeg ser
Den peneste av jentene tar av seg sin BH og snur seg i mot meg og sier.

Du si meg Har du det bra jo takk skal du ha,
- jeg har det bedre enn de fleste her tilstede.
Jeg smiler hver dag fordi jeg er glad
- det er så fint å leve si meg kan du ikke se det,
og blir du med og lyser etter krabber ,
for krabber er det beste jeg vet.

Vi reiser ut i båten min en hvit dromedille
hun sier hun er glad at jeg spurte
Vi finner oss en holme det er fredelig og stille jeg sier jeg er glad at jeg turte.

Så sitter vi og koser oss til solen går ned og månen atter titter frem.
Vi lyser etter krabber helt til klokka blir fire fornøyde vi vender hjem hun sier

Takk for i dag jeg har hatt det så bra det har vært så gøy å være sammen med deg kjære
jeg gleder meg til midda' klokka to i morra, vi har hatt det så fint kanskje er det mer i gjære
jeg dekker på med lys og røde roser og åpner en veuve cliquot

Nå har jeg det bra og takk skal du ha
- jeg har det bedre enn de fleste her tilstede.
Jeg smiler hver dag fordi jeg er glad,
- det er så fint å leve selv om stolbena er skjeve.
Jeg dekker på med lys og røde roser,
- og venter på at hun skal ringe på.

Neste sommer (G)

(De Lillos)

Det var en gang en sommer,
i nittenhundre-og-nitti-tre.
Hvor alt var så behagelig,
og verden var diskret.
Om dagen kunne man lese,
Langsomt i en bok,
Om kvelden satt vi rundt et bord.

Refr.
Når du en gang kommer neste sommer
skal jeg atter være her.
Og vi skal synge gamle sanger om igjen.

Når du en gang kommer neste sommer
skal vi atter drikke vin.
Og vi skal snakke sammen
om de samme gamle ting.

Det var en gang en sommer
I nitten hundre og nitti tre.
Hvor verden lå ufarlig ,
langs Norges kyst et sted.
På radioen var det et program
Om sommermat,
Vi ruslet ned og tok et bad.

Refr.
Når du en gang kommer neste sommer
skal jeg atter være her.
Og vi skal synge gamle sanger om igjen.

Når du en gang kommer neste sommer
skal vi atter drikke vin.
Og vi skal snakke sammen
om de samme gamle ting.

Jenter (F)*(De Derre)*

Jeg traff henne på St. Hanshaugen sommer'n 89.
 Hun gråt når hun var full og sang når hun var blid.
 Jeg elsket henne høyt, hun elsket meg vilt.
 Høsten kom, døra smalt og etterpå ble det stilt.

Så jeg traff ei lita jente en regnfull vår.
 Med bløte konsonanter og regnvått hår.
 Hun lovet meg troskap, jeg lovet henne alt.
 Vinter'n kom, troskap gikk og etterpå ble det kaldt

Jenter som kommer og jenter som går
 Jenter som glipper, jenter du aldri får.
 Jenter som smiler en tidlig vår.
 Jenter og en litt sliten matador.

Hey, hey! Hey, hey! Hey, hey, hey

Ved Frognerparken møtes to trikker kvart på ni.
 Og hun smilte bak ruten til vinter'n var forbi.
 Jeg skrev i rutens morgendugg
 ”Jeg tror jeg elsker deg”
 Men våren kom og isen gikk og hun seilte sin vei.

Jenter som kommer og jenter som går.
 Jenter som glipper, jenter du aldri får.
 Jenter som smiler en tidlig vår.
 Jenter og en litt sliten matador.

Hey, hey!.Hey, hey! Hey, hey, hey. Hey, hey, hey,

Månen er gul og titter ned på skrå.
 Gud er en fyr det kan være vanskelig å forstå.
 Jeg kikker meg i speilet, årene går.
 Hei, jeg heter Berger, jeg er matador.

Jenter som kommer og jenter som går.
 Jenter som glipper, jenter du aldri får.
 Jenter som smiler en tidlig vår.
 Jenter og en litt sliten matador.

Hey, hey!
 Jenter som kommer og jenter som går
 Jenter som glipper, jenter du aldri får
 Jenter som smiler en tidlig vår
 Jenter og en litt sliten matador

Hey, hey!

Kursiv (E)*(Trang fødsel)*

Pappa driter penger, det er lett se
 mamma går med minkpels, og kjører BMW.
 Jeg har alt jeg trenger, og jeg nyter det
 jeg har lomma full av tusenlapper, og alle damene

de Digger, Digger, Digger at jeg står med kursiv
 hos de aller største bankene i landet.
 Digger, Digger, Digger at mitt jetset liv
 og at jeg har en diger hytte med en
 King-size brygge ned ved vannet.

Pappa kjører Merce, - naturligvis
 mamma har en elsker, - en gammel gris
 alle vil på tv, for enhver pris
 og alle sammen gliser når det kommer en avis

de Digger, Digger, Digger at jeg står med kursiv
 hos de aller største bankene i landet.
 Digger, Digger, Digger at mitt jetset liv
 og at jeg har en diger hytte med en
 King-size brygge ned ved vannet.

Jeg tar en tur til byen,
 i min Porsche turbo cabriolet
 og hvis du er sånn passe deilig,
 kan du få være med..

na,Na,Na

Pappa spiller tennis, og drikker årgangsvin
 mamma spiller golf, og sniffer kokain
 jeg har vondt i huet, av litt for mye Gin
 og alle sammen gremmes over at ikke søster'n min

Digger, Digger, Digger at jeg står med kursiv
 hos de aller største bankene i landet.
 Digger, Digger, Digger at mitt jetset liv
 og at jeg har en diger hytte med en
 King-size brygge ned ved vannet.

Med en King-size brygge ned ved vannet.
 Med en King-size brygge ned ved vannet.

En natt forbi (*Jan Eggum*) (G)

Min krok er kald med grå gardiner, Som stenger solen ute.
 Min seng er smal og golvet griner. Jeg prater med min pute.
 En natt forbi, et ensomt monarki. Sang fra sjelen, slipp meg ned. Jeg trenger en å våkne med.

En drøm er dekt til to personer, Og samler støv på stolen.
 Et tog av tause telefoner, og angst for alkoholen.
 En natt forbi, en frihetsparodi. Tåketanker, gi meg fred. Jeg trenger en å våkne med.

En natt forbi, en stilnet melodi. Sang fra sjelen, slipp meg ned.
 Jeg trenger en å sovne ved, Så får jeg en å våkne med.

Tanta til Beate (*Lillebjørn Nilsen*) (Gm)

Tanta til Beate, hu bor i ei gate i gamleby'n.
 Og med hatt og fjær er hun et vakkert syn
 På vei ned Schweigårds gate for å gå å mate duene.
 Mellom røyk og gass på Harald Hårdrådes plass.
 Og når posen en tømt og duen rømt, så går 'a hjem igjen
 Og finner fram sin gamle grammofon.
 Den sveiver hun opp og svinger sin kropp til tonene
 Og syns at jazzen gikk i dass med Django Reinhardt.

Tanta til Beate setter på ei plate med hakk og sår.
 Og tenker på den gangen hun var tjue år.
 Da hun og Ole Willy syns det var så billig på Angelterre.
 Og Robert Normann visste hvordan Django spellte
 Og det er synd at denne byen æ'kke hva den engang var
 Sier hun og trekker for sin tyllgardin
 Det er ingenting som svinger sånn som det gjorde før
 Alt jeg har på gamle da'r er denne plata.

Tanta til Beate snur sin gamle plate enda en gang
 Og serverer te med melk, lapsang souchong
 Så svinger hun en finger mens hun sier strengt
 Glem ikke hva vi fikk av Django Reinhardt.

Og når tanta til Beate må forlate oss
 Og duene må finne maten sjæl
 Står St. Peter der og sier, her har vi savna deg
 Og hun får en klem mens Django stemmer gitar'n
 Og hun får en klem mens Django stemmer gitar'n.

Vålerenga kjerke (D) Tekst/melodi: Trond Ingebretsen

Da høsten var som klarest - en september ettermiddag strømmet skjebnen ut små gnister på Vålerenga.
Bud gikk ut over byen - til kvinne og til mann om at kjerka opp i parken sto i brann.

Det var mange som tok veien - som følte de måtte dra
opp til småhus og stille gater - mellom Galgeberg og Etterstad.
Flammene dannet i kvelden, lyste mot åsen bak,
da Vålerenga kjerke, fikk himmel`n sjøl til tak, fikk himmel`n sjøl til tak.

Så mange minner - og tanker - lever i en menneskekropp knytter oss til steder der vi vokste opp.
Kjærlighet til ei gate - til et hus og til en gård, der vi brukte våre aller beste år.

Og mange som stod der i parken - var døpt i kjerka engang;
og hadde spasert over gulvet - mens bryllupsklokka klang.
Flammene dannet i kvelden, lyste mot åsen bak,
da Vålerenga kjerke, fikk himmel`n sjøl til tak, fikk himmel`n sjøl til tak.

I parken - stod det menn - som hadde spelt fotball siden dem var små
og siden ble helter for Klanen på Store Stå.

Der sto unge, menn og kvinner - som hadde fløytt inn i seinere år
for å gi nytt liv til en del av byen vår.
Og orgelet spilte aleine - jeg sverger på at det er sant,
og kjerkeklokka ringte - da taket til slutt forsvant.
Flammene dannet i kvelden, lyste mot åsen bak,
da Vålerenga kjerke, fikk himmel`n sjøl til tak, fikk himmel`n sjøl til tak.

En smak av honning (D) Tekst/melodi: De Lillos

Mange lever kun for penger, som de faktisk ikke trenger
Jobber både natt og dag, i et evig statusjag.
Men hva blir det så igjen, av det søte liv min venn.....
Å ligge på et svaberg og bare være til, og kjenne solen varme i en luft som er så mild
Det er hva jeg kaller en smak - av honning.
Å vite at man ikke har behov for noen ting, nei bare kjenne gleden for alt som er omkring.
Det er hva jeg kaller en smak - av honning.

Kapitalens krokodiller, stive blikk bak mørke briller
Alt de ser er kun profitt, og de gleser alt er mitt.
Men hva blir det så igjen, av det søte liv min venn.....
Vandre langs en blomstereng med henne du har kjær, hvor alt er nytt og duggfriskt etter vennlig regnevær
Det er hva jeg kaller en smak - av honning
Å høre at hun hvisker jeg er så glad i deg, å kysse henne kjærlig der blandt gress og timotei.
Det er hva jeg kaller en smak - av honning.

Mange glemmer det å lytte, for det gir dem ingen nytte
Kjøp og salg" er deres sang, - mammons akkompagnement
Men hva blir det så igjen, Av det søte liv min venn.

Å lytte til en stemme en stille sommerkveld, hvor tonen er så fin og myk og varm og sensuell
Det er hva jeg kaller en smak - Av honning
Å kjenne at du lever med alt som du har kjær, Og vite hun du elsker hun sitter der så nær
Det er hva jeg kaller en smak - av honning.

Tenke sjæl (*Trond Viggo Torgersen*) (G)

Du vekker 'æ sjæl og kjenner'æ helt aleine
 Du kjenner at nå, det er nå du må stå for det du gjør sjæl.
 Skaffe 'ræ lønn – aleine, Lage 'ræ mat – aleine. For nå må du finne ut hvem du er.

De gir 'række fri, de gamle vil ha dæ hjemme
 De trækker ræ' ned og gir deg'ke fri til å tenke sjæl.
 Starte et liv – aleine, Tenke ut alt – aleine.
 For da (for da) Får du fri (får du fri) Får du prøvd hva du vil bli.

Refr.:

Tenke sjæl og mene, måtte stå for det du sa, Ikke vri deg unna, ikke være likeglad.
 Ikke late som du ikke mente det du sa.. Ikke si som andre - Du må tenke sjæl.

En dag er det slutt, så står du der helt aleine.
 Du kan ikke gå til skolen mer nå, du må starte sjæl.
 Skaffe 'ræ klær – aleine, Finne 'ræ jobb – aleine.
 For da (for da) Får du fri (får du fri) Får du prøvd hva du vil bli.

Refr.:

Nordnorsk julesalme (*Trygve Hoff*) (F)

Velsigna du dal over fjordan, velsigna du lys over land.
 Velsigna de evige ordan, om håp og ei utstrakt hand.
 Verg dette lille du ga oss, den dagen du fløtta oss hit,
 så vi kjenne du aldri vil la oss førkomme i armod og slit.

Vi levde med hua i handa, mæn hadde så sterk ei tru,
 og ett har vi visseleg sanna vi e hardhause vi som du.
 No har vi den hardaste ria, vi slit med å kare oss fram,
 mot lyset og advensti'a, d'e langt sør te Betlehem.

Guds fred over fjellet og åsen, la det gro der vi bygge og bor.
 Guds fred over dyran på båsen, og ei frossen og karri jord.
 Du ser oss i mørketidslande, du signe med evige ord,
 husan og fjellet og vannet, og folket som leve her nord.
 Husan og fjellet og vannet, og folket som leve her nord.

FEDRELANDSSANGER

SMÅBARNAS NASJONALSANG (Henrik Wergeland) (F)

Vi ere en nasjon vi med, vi små en alen lange. Et fedreland vi frydes ved, og vi, vi er-e mange. Vårt hjerte vet vårt øye ser, hvor godt og vakkert Norge er, vår tunge kan en sang, blant flere, av Norges æres-sange.

Mer grønt er gresset ingensteds, mer fullt av blomster vevet. Enn i det land hvor jeg tilfreds, hos far og mor har levet. Jeg vil det elske til min død, ei bytte det hvor jeg er født. Om man et paradys meg bød, av palmer oversvevet.

Hvor er vel himlen mere blå, hvor springer vel så glade, de bekker som i engen gå, for blomstene og bade. Selv vinteren jeg frydes ved, så hvit og klar som strøet med - all stjernehimlens herlighet, og hvite liljeblade.

NORGE I RØDT, HVITT OG BLÅTT. (F. Bøe) (D)

Hvorhen du går i li og fjell, en vinterdag en sommerkveld ved fjord og fossevell. Fra eng og mo med furutrær, fra havets bryn med fiskevær og til de hvite skjær. Møter du landet i trefarvet drakt, svøpt i et gjenskin av flaggets farveprakt. Se en hvitstammet bjørk oppi heien, rammer stripen av blåklokker inn mot den rødmalte stuen ved veien, det er flagget som vaier i vind. Ja så hvitt som det hvite er sneen, og det røde har kveldssolen fått, og det blå ga sin farve til breen, det er Norge i rødt hvitt og blått.

En vårdag i en solskinnstund, på benken i studenterlund, der sitter han og hun. To unge nytsprungne russ, to ganske nylig tente bluss i tyve grader pluss. Hun er som en gryende forsommerdag, som farves av gjenskinnet av det norske flagg. Ja, så hvit som det hvite er kjolen, og så rød som det rø' hennes kinn, hennes øyne er blå som fiolen, hun er flagget som vaier i vind. Han har freidig og hvitlugget panne, og en lue i rødt har han fått. Med en lyseblå tiltro til landet, står vår ungdom i rødt, hvitt og blått.

De kjempet både hun og han, nå lyser seirens baunebrann utover Norges land. Mot himlen stiger flagg ved flagg som tusen gledesbål idag for alle vunne slag. Det knitrer som før over hytte og slott, et flammende merke i rødt og hvitt og blått. Som et regnbuens tegn under skyen, skal det evig i fremtiden stå. Se det glitrer igjen over byen, i det røde og hvite og blå. La det runge fra gaten og torget over landet som nordmenn har fått. Du er vårt, du er vårt gamle Norge, vi vil kle deg i rødt, hvitt og blått.

KOM MAI DU SKJØNNE MILDE (C)

Kom mai du skjønne milde, gjør skogen a-atter grønn,
 og la ved bekk og kilde, fiolen blo-omstre skjønn.
 Hvor ville jeg dog gjerne, at jeg igjen deg så.
 Akk - kjære mai hvor gje-erne gadd jeg i marken gå.

Om vin'tern kan man have så mangt et ti-idsfordriv,
 man kan i snøen trave, å ja, et lystig liv.
 Men når seg le-erker svinge, mot sky-y med li-iflig slag
 på engen om å spri-inge, det er en annen sak.

Kom derfor mai du milde, gjør skogen a-atter grønn,
 og la ved bekk og kilde, fiolen blo-omstre skjønn.
 Hvor ville jeg dog gjerne, at jeg igjen deg så.
 Akk - kjære mai hvor gje-erne gadd jeg i marken gå.

SE NORGES BLOMSTERDAL (D)

Se Norges blomsterdal, farvel du kvalme fangekrok, den ville graneskog -
 er nå så deilig sval. Tra-la-la-la, la, la.
 Ja lystelig det er i nord blant fjell og li og skog, blant fjell og li og skog.

Tyss gjøk fra bjerkekvist, sitt "ko-ko" slår av hjertens grunn, litt klosset er hans munn-
 han mener: takk for sist. Tra-la-la-la, la, la.
 Ja lystelig det er i nord blant fjell og li og skog, blant fjell og li og skog.

På friske grønne eng, står blommer, røde, gule, blå, og reder alver små -
 en yndig blomstereng. Tra-la-la-la, la, la.
 Ja lystelig det er i nord blant fjell og li og skog, blant fjell og li og skog.

Når hjem til dont og by, vi vende må fra landets lyst, med "glemmegei" ved bryst -
 Vi synger høyt mot sky. Tra-la-la-la, la, la.
 Ja lystelig det er i nord blant fjell og li og skog, blant fjell og li og skog.

VI VANDRER MED FREIDIG MOT (G)

Vi vandrer med freidig mot, vårt sinn er lett og rapp vår fot.
 I høyden oppad mot fjellet, i dypet til fossevellet.
 % La veien gå hvor hen den vil, vi vandrer frem med sang og spill. %

Her er vi i Guds natur, som bekken vill i fjellets ur.
 Så stevner vi frem på ferden, ti åpen oss ligger verden.
 % La veien gå hvor hen den vil, vi vandrer frem med sang og spill. %

Vi er jo en lystig flokk, av mot og sanger har vi nok.
 La storme kun ut på fjorden, la true med lyn og torden.
 % La veien gå hvor hen den vil, vi vandrer frem med sang og spill. %

NORGE MITT NORGE (A. Paulsen) (C)

Norge mitt Norge så sover du tyst, i vinterens skinnende sale,
 og ingen kan drømme så lett og så tyst, når elvene synker i dvale.
 og ingen kan smile så stille og glad, når meisenes flytende stemmer dør av....
 Og skogene sover i dale.

Norge mitt Norge så gi meg din vår, med sol over vuggende vanne.
 men hør meg, ja hør meg når dagen forgår, og aftenen skygger min panne.
 Da lær meg å visne, å Norge min mor, da red meg en seng i din hellige jord....
 Når sommeren drager av landet.

SKIVISE (Margrethe Munthe) (F)

Jeg snører min sekk, jeg spenner mine ski, nå lyser det så fagert i heien.
 Fra ovnskroken vekk, så glad og så fri, mot store hvite skogen tar jeg veien.

I fykende fei, jeg baner meg en vei, blant vinterkledde stubber og steiner.
 Den susende vind, meg stryker om kind, og sneen drysser ned fra lave greiner.

Og når jeg så opp, og skuer jeg fra topp, den lyse dal med skoglier blandet.
 Da banker mitt bryst, jeg jubler med lyst, jeg elsker, å jeg elsker dette landet.

VI SKAL IKKJE SOVA BORT SUMARNATTA (A. L. Lygre/G. Tveitt) (Am)

Vi skal ikkje sova bort sumarnatta, ho er for ljøs til det.
 Då skal vi vandra i saman ute,
 under dei lauvtunge tre, - under dei lauvtunge tre.

Så skal vi vandra i saman ute, der blommar i graset står.
 Vi skla ikkje sove bort sumarnatta, som kruser med dogg vårt hår,
 som kruser med dogg vårt hår.

Og kjenna at vi er slekt med jorda, med vinden og kvite sky.
 Og vita at vi skal vera samen,
 like til morgengry, - like til morgengry.

Vi skal ikkje sova fra høysåtesangen, og grashoppespelet i eng.
 Men vandra i lag under bleikblå him'len,
 til fuglane lyfter veng, - him'len, til fuglane lyfter veng.

MELLOM BAKKAR OG BERG (Ivar Aasen) (Cm)

Mellom bakkar og berg utmed havet, heve nordmannen fenge sin heim.
Der han sjølv heve tuftene grave, og sett sjølv sine hus oppå deim

Han såg ut på dei steinute strender, der var ingen som der hadde bygd.
"Lat oss rydja og byggja oss grender, og så eiga me rudningen trygt."

Han såg ut på det bårute havet, der var ruskut å leggja utpå.
Men der leikade fisk nedi kavet, og den leiken den ville han sjå.

Fram på vinteren stundom han tenkte, gjev eg var i eit varmare land.
Men når vårsol i bakkane blenkte, fekk han hug til sin heimlege strand.

Og når liane grønskar som hager, når det lavar av blomar på strå.
Og når netter er ljose som dagar, kan han ingen stad venare sjå.

BARNDOMSMINNE FRÅ NORDLAND (Elias Blix) (C)

Å, eg veit meg eit land, langt der oppe mot nord, med ei lysande strand,
mellom høgfjell og fjord. Der eg gjerne er gjest, der mitt hjarta er fest, med ei finaste,
finaste band. % Å eg minnest, å eg minnest, å eg minnest så vel dette land.%

Der eit fjell stig mot sky med si krona av snø, og i lauvklednad ny
det seg speglar i sjø. Og det smiler mot strand med si bringe i brann i den solklåre,
solklåre kveld: % Å eg minnest, å eg minnest, å eg minnest så vel dette fjell! %

Og eg lengtar så tidt dette landet å sjå, og det dreg meg så blidt, når eg langt er ifrå.
Med den vaknande vår vert min saknad så sår, så mest gråta eg, gråta eg kan.
% Å eg minnest, å eg minnest, å eg minnest så vel dette land.%

NO LIVNAR DET I LUNDAR (Elias Blix) (C)

No livnar det i lundar no lauast det i li,
den heile skapning stundar no fram til sumars tid.

Det er vel fagre stunder når våren kjem her nord,
og atter som eit under nytt liv av daude gror.

Du vår med ljose dagar, med lengting, liv og song.
Du spår at Gud oss lagar ein betre vår eingong.

Då meg med vigsla tunge, med kjærleik heil og klår,
alt utan brest og sprunga skal lova Herren vår.

BLANT ALLE LANDE (Ole Vig) (Cm)

Blant alle lande i øst og vest, er fedrelandet mitt hjerte nest.
Det gamle Norge med klippeborge, meg huger best.

Fra Vesterhavet til kjø lens rand, fra Nordishavet til Kristiansand,
der har jeg hjemme og kan istemme: Mitt fedreland.

Jeg elsker eder I gamle fjell, med høye tinder og dype vell.
Med skog om barmen og jern i armen til tidens kveld.
Jeg elsker bølgen hvor frihet bor, og dype daler hvor freden bor,
de l ier fagre, og gylne akre, på odelsjord.

Jeg elsker alt som er ekte norsk, fra folkelivet til sild og torsk,
som fremad skrider, om enn det glider, en smule dorsk.

Jeg elsker høylig mitt modersmål, det klinger kraftig som herdet stål.
Fra hjertets grunne, i folkemunne hos Per og Pål.

Dog mest jeg elsker det folkeferd som har sitt hjem mellom fjell og skjær.
Hvor unge hedre de gamle fedre som bygde her.

FAGERT ER LANDET

Fagert er landet du oss gav, Herre, vår Gud og vår Fader!
Fagert det stig av blåe hav, soli ho sprett og ho glader,
signar vårt land i nord og sud; soleis di åsyn lyser, Gud,
over vårt Noreg i nåde.

Tidi ho renn som elv mot os, fort skifter sumar med vetter.
Fader, ver alltid Noregs los radt til dei seinaste ætter!
Herre, vår Gud, vårt Noregs Gud, varda vårt land frå fjell til flud,
lær oss å gå dine vegar!

Signa då Gud vårt folk og land, signa vårt strev og vår møde,
signa kvar ærlig arbeidshand, signa vår åker med grøde!
Gud utan deg den vesle urt, veiknar og visnar, bleiknar bort,
ver du oss ljuset og livet!

SØNNER AV NORGE (H.A. Bjerregaard) (F)

Sønner av Norge, det e-eldgamle riket, sjunger til harpens den festlige klang.
Mandig og høytidsfullt to-onen la stige, Fe-drene-landet invies vår sang.
Ferdrene minner, herlig opprinner. Hver gang vi nevner vår fedrene stavn.
Svulmende hjerter og glødende kinner, hyller det e-elskede, hellige navn.

Oldtid, du svant, men din hellige flamme blusser i nordmannens hjerte ennu;
enn er av ætt og av kraft han den samme, enn står til frihet og ære hans hu,
og når han kveder, Norriges heder, Svulmer hans hjerte av stolthet og lyst.
Ham er selv Sydens de yndigste steder, intet mot Norriges snedekte kyst.

GUD SIGNE VÅRT DYRE FEDRELAND (Elias Blix) (A)

Gud signe vårt dyre fedreland og lat det som hagen bløma.
Lat lysa din fred frå fjell til strand og vetter for vårsol røma.
Lat folket som brøder saman bu, som kristne det kan seg søma.

Vil Gud ikkje vera bygningsmann, me fåfengt på huset byggja.
Vil Gud ikkje verja by og land kan vaktmann oss ikkje trygja.
So vakta oss Gud så me kan bu i heimen med fred og hyggja.

No er det i Noreg atter dag med vårsol og song i skogen.
Um sædet enn gror på ymist lag det brydder då etter ploegen.
So signa da Gud det gode såd, til groen ein gong er mogen.

JA VI ELSKER DETTE LANDET (Bjørnstjerne Bjørnson) (G)

Ja vi elsker dette landet som det stiger frem. Furet, værbitt over vannet med de tusen hjem. Elsker,
elsker det å tenker, på vår far og mor.
% Og den saganatt som senker, drømme på vår jord.%

Norske mann i hus og hytte takk din store Gud. Landet ville han beskytte skjønt det mørkt så ut. Alt
hva fedrene har kjempet, mødrene har grett.
% Har den Herre stille lempet så vi vant vår rett.%

Ja vi elsker dette landet som det stiger frem. Furet, værbitt over vannet med de tusen hjem. Og som
fedres kamp har hevet, det av nød til seir.
% Også vi når det blir krevet, for dets fred slår leir.%